

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1770/2021
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Алишић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јовица Ковачевић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2169/20 од 30.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2169/20 од 30.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2169/20 од 30.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови-Судска јединица Инђија П 12/19 од 22.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав уговор о уступању и преносу потраживања закључен дана 29.11.2012. године између туженог и тужиоца, оверен дана 03.12.2012. године пред Основним судом у Сремској Митровици - Судска јединица у Инђији под Ов. 42355/2012, а што би тужени био дужан да трпи. Ставом другим изреке, делимично је усвојен захтев туженог и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 129.964,00 динара у року од осам дана под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у преосталом делу, за износ од још 324.336,00 динара одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2169/20 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови-Судска јединица у Инђији П 12/19 од 22.05.2020. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 403. и члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

Иако је тужилац навео да ревизију изјављује искључиво из разлога предвиђеног чланом 407. став 1. тачка 4. ЗПП, иста садржи наводе о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП, односно битној повреди одредаба парничног поступка из става 1. тог члана - погрешној примени чланова 8, 245, 308. и 398. став 3. наведеног закона. С`обзиром да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, то тужиоци наводи о битним повредама одредаба парничног поступка нису узети у обзир приликом оцене дозвољености посебне ревизије.

Посебна ревизија дозвољена је ако су испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП. Оцену постојања тих услова даје Врховни касациони суд, у складу са ставом другим тог члана.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега не постоји потреба да се о тужиочевој ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе. Тужилац не износи ваљане разлоге о постојању потребе за новим тумачењем материјалног права, које су нижестепени судови применили на чињенично стање утврђено у конкретном случају.

Сходно изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. ЗПП, који дозвољеност ревизије везује за вредност предмета спора побијаног дела. Вредност предмета спора побијаног дела у овом случају одговара вредности предмета спора која је у тужби одређена износом од 100.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП). Тако одређена вредност предмета спора очигледно је нижа од динарске противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић